

דורון לבנת

דורון לבנת נולד בישראל בשנת 1955. משחר נעוריו פיעמה בו רוח חברתית המלווה ברצון עז להביא ל"תיקון עולם". בעודו תלמיד בבית ספר תיכון מצא את הדרך לסייע לאחרים ולהניע אותם להתקדם ולהשיג את מטרותיהם. "למדתי אודות נתינה והעצמת האחר בבית הוריי, אלה היו ערכיה של משפחתי" נזכר לבנת.

הוא הצטרף לתנועת "נוער לנוער", ואף הנהיג אותה, תוך שהוא מקדיש שעות וימים לפעילות למען קליטתם של עולים חדשים ולהדרכת נוער עבריין המצוי בתהליכי שיקום, על מנת להכשירו לקראת חיים של לקיחת אחריות ועצמאות חברתית. בשנת 1977 השתחרר מצה"ל לאחר שירות מבצעי כקצין.

דורון למד באוניברסיטה בגרמניה, והוא בוגר התכנית לניהול בכיר של ביה"ס למנהל עסקים באוניברסיטת הרווארד. את הקריירה העסקית שלו החל כמנהל בקבוצת "תעבורה", שהוקמה על ידי אביו ודודו.

בשנת 1986 עבר דורון להולנד, שם הצטרף לחברה של חמיו שעסקה במכירה של ציוד לעבודות עפר ושל מנופים. כיום הוא מכהן כיו"ר חברת האחזקות הבינלאומית "Pro-Delta Holding BV" שמקום מושבה בהולנד.

על אף עיסוקיו הרבים, תוך שהוא מחלק את זמנו בין ישראל להולנד, הוא מוסיף להקדיש את עתותיו לפעילות חברתית ענפה. בין השאר הוא מעורב בעמותת "בית השנטי" (המעניק בית חם לנוער בסיכון), שם הוא מקפיד לעקוב באופן אישי אחר החוסים בו עד לגיוסם לצה"ל וללימודים אקדמיים בהמשך; מכללת ספיר; עמותת "מעוז" שמטרתה לקדם הנהגה ציבורית המבוססת על מקצועיות וערכים ולתמוך בפרויקטים ורפורמות בתחומי הליבה למען חברה אזרחית מגוונת בישראל; עמותת "איילים" הפועלת לחיזוק מפעל ההתיישבות והמעורבות החברתית בנגב ובגליל; "מתן – משקיעים בקהילה" המקדמת שותפויות לצורך יצירת משאבים למען סיוע לקהילה; מרכז "נא-לגעת" ביפו המסייע לאנשים עם לקויות ראייה; בית הספר ביאליק רוגוזין בתל אביב שמרבית תלמידיו בני פליטים ומהגרי עבודה; מרכז פרס לשלום (במיזמים של הכשרת רופאים פלשתינאים בבתי חולים ישראלים ושל הענקת טיפול רפואי לילדים פלשתינאים בישראל); עמותת "תובנות בחינוך" שנועדה לעודד מהפך חברתי חינוכי בבתי ספר שבפריפריה; קרן שחף – ליוזמה קהילתית ו"אוניברסיטה בעם" הפועלת גם באוניברסיטת חיפה ואשר מטרתה להנגיש השכלה גבוהה לאוכלוסיות מוחלשות. "זוהי דרך חיים בשבילי" הוא מסביר כאשר הוא נשאל כיצד הוא מצליח לשלב פעילויות כה רבות במסגרת לוח זמנים צפוף, "אני מעורב מא' ועד ת' בכל מחויבות שאני מקבל על עצמי".

פילוסופיית היזמות החברתית של דורון גורסת כי היכולת להתגבר על תחושת הקורבן, הרצון והכוח להמשיך הלאה, הם אלה שמפרידים בין הצלחה לכישלון: "אנו שמחים להעניק הזדמנות למי שרוצה ונכון להיעזר", גורס לבנת.

דורון לבנת הוא בנו של יצחק לבנת-זיס, ניצול השואה. הוא מאמין כי יש להתייחס אל השואה כאל עולם בפני עצמו, נפרד מכל אירוע היסטורי אחר שהתחולל בעת החדשה, שאין כל מקום להשוות אותו לרצח עם אחר במהלך ההיסטוריה. מאחר שחשוב, לדעתו, לפעול ברמות ובאמצעים שונים על מנת להסביר ולהזכיר את זוועות השואה, כמו גם לעצב את זיכרון השואה, במטרה להביא לעתיד טוב יותר, הוסיף דורון לבנת לעשייתו הציבורית גם תרומה ל"תכנית ללימודי שואה ע"ש ויס-לבנת" באוניברסיטת חיפה, התכנית היחידה בישראל לתואר שני בחקר השואה. בוגרי התכנית, כך הוא מאמין, ילמדו את לקחי העבר וירכשו את כלי ההווה על מנת לבנות ולקדם את הדורות הבאים.

אוניברסיטת חיפה

סנאט אוניברסיטת חיפה בתוקף סמכויותיו המוענקות לו
על-ידי חוקת האוניברסיטה ובהתאם להמלצות הנשיא והוועד המנהל

מעניק בזאת

לדורות לבנת

את התואר

דוקטור לפילוסופיה לשם כבוד

בהוקרה על מנהיגות יוצאת דופן, המשלבת הצלחה עסקית עם פעילות ציבורית-חברתית מגוונת; על הסיוע לקבוצות מוחלשות בחברה, מתוך הבנה ואמונה שחיזוקן מהווה ערובה לחברה מוסרית, צודקת וטובה יותר; על התרומה לקידום הלימוד והמחקר של השואה באוניברסיטת חיפה, למען שימור זכר השואה והנחלתו לדורות הבאים; על התמיכה המתמשכת בפרויקט "אוניברסיטה בעם" והטמעתו בקרב החברה הישראלית; ועל היותו שגרירה של אוניברסיטת חיפה בעולם כולו.

ניתן בא' בסיון תשע"ו, 7 ביוני 2016
חיפה, ישראל

פרופ' דוד פרג'י
רקטור

עמוס שפירא
נשיא

עמי אילון
יו"ר הוועד המנהל